

[Finansministeren.]

Jeg erkender, at det ikke er særlig dybtgående oplysninger, jeg kan give, men det er altså, hvad det er muligt at oplyse på nuværende tidspunkt.

Viggo Hauch: Jeg vil gerne takke den højtærede finansminister, fordi han har forsøgt at besvare det spørgsmål, som af mit parti blev stillet under anden behandling af dette lovforslag. Alene den omstændighed, at den højtærede minister måtte udbede sig betænkningstid og selv har karakteriseret sit svar i dag som måske ikke helt fyldestgørende, men som dog i hvert fald det, der kan svares, viser, at der kunne være grund til at stille spørgsmålet.

Jeg takker som sagt, fordi den højtærede minister forsøgte at besvare spørgsmålet, og besvarelsen og problemet i det hele taget giver mig grund til at sige rent principielt, at en af de ting, som måske er en af skavankerne ved vor lovgivning, er den, at det høje ting så godt som aldrig har opmærksomheden henvendt på, hvad følgerne med hensyn til udvidelse af administrationen bliver af de lovforslag, der bliver vedtaget her. Jeg tror, vi kunne tjene både lovgivningen og administrationen, hvis vi gjorde os til vane ved behandlingen af lovforslagene at prøve at finde til bunds i, hvor store administrative udvidelser lovene vil medføre. Jeg føler mig overbevist om, at det er et spørgsmål, som der kunne blive enighed om partierne imellem.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 150 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændringer i lov om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 116) findes i tidenden sp. 4591, lønningssudvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 591).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 152 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om opførelse af et statshospital i Thorshavn.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 69) findes i tidenden sp. 4641).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Clara Munck: På den konservative folketingsgruppes vegne kan jeg kun beklage, at den højtærede indenrigsminister under lovforslagets udvalgsbehandling ikke kunne imødekomme vor opfordring til at nedsætte bevillingsbeløbet. Jeg kan selvfølgelig i endnu højere grad beklage, at det høje ting, da det konservative mindretal havde følt sig foranlediget til at stille et ændringsforslag, hvorefter beløbsrammen blev nedsat fra 34,4 mill. kr. til 28,8 mill. kr., ikke kunne støtte dette ændringsforslag.

Den konservative folketingsgruppe vil stemme for det lovforslag, der nu foreligger til vedtagelse. Vi gør det, fordi vi ønsker, at de mange mangler, der præger den danske stats forpligtelser i relation til særfor sorgen, mangler, som efter vor mening ikke mindst det høje ministerium bærer ansvaret for, bliver afløst af tidssvarende forhold for sindslidende og åndssvage. Vi er fuldt og helt klar over de særlige vanskeligheder, der gør sig gældende på Færøerne, og det mener vi selvfølgelig også man må tage hensyn til ved afstemningen i dag.

Personlig vil jeg gerne over for det høje ting udtrykke det ønske, at de millioner, der efter min mening er bevilget for meget til dette byggeri, ikke senere bliver en

[Clara Munck.]

hæmsko for andre påkrævede forbedringer af særforsogets vilkår.

Jeg skal anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Birthe Wetlesen: Jeg kan slutte mig til det ærede medlem fru Clara Muncks tale. De uafhængige kan også kun beklage, at det konservative mindretals ændringsforslag ikke blev vedtaget, så at vi fik beløbet bragt ned på et mere rimeligt niveau. Også vi er klar over, hvor store mangler der er på Færøerne og her netop mangelen på et statshospital. Vi vil stemme for lovforslaget.

Indenrigsministeren (Lars P. Jensen): Jeg skal i nuværende fase af denne sags behandling ikke indlade mig i en diskussion med det ærede medlem fru Clara Munck. Jeg vil gerne, inden denne sag forlader folketinget, have lov til at sige tak til samtlige partier, fordi lovforslaget kan vedtages enstemmigt. Det er et stort beløb, vi bevilger til løsning af de problemer på Færøerne, denne lov vedrører. Det er mit håb og min tro, at vi nu får et gammelt ønske deroppefra opfyldt, og jeg synes, det er lykkeligt, at samtlige partier er enige om at løse dette problem.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 152 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om husmoderafløsning.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 72) findes i tidenden sp. 4651, udvalgets tilrådsbetænkning i tillæg B. sp. 593).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ellen Poulsen: Når jeg tager ordet ved tredje behandling af dette lovforslag, som

vi jo stemte for ved anden behandling, skyldes det, at den højtærede justitsminister ved anden behandling kom med nogle udtalelser, som har vakt en vis usikkerhed både hos mig og inden for min gruppe.

I det møde, vi har haft i udvalget mellem anden og tredje behandling, har vi naturligvis drøftet dette spørgsmål, men her var der enighed om, at den opfattelse, som jeg gav udtryk for ved anden behandling, deltes af udvalget. Jeg bliver derfor i dag nødt til at bede om en udtalelse fra den højtærede minister, for at vi ikke risikerer, at et kommende cirkulære skal sige andet end det, udvalget har været enig om.

Det, der måtte være altafgørende for os, var nemlig at skabe en ordening, sådan at selv de små kommuner kunne være med til under den form, som nu passer i den lille kommune, at få en husmoderafløsningsordening efter den ordlyd, § 1 har fået, som virkelig kunne være gavnlig for husmoderen.

Jeg beder derfor den højtærede minister om at berolige os med hensyn til de udtalelser, der kom ved anden behandling.

Clara Munck: Heller ikke ved dette lovforslags behandling har den konservative folketingsgruppe følt, at man tog tilstrækkeligt hensyn til de synspunkter, vi har gjort gældende. Ved første behandling gav vi udtryk for stor velvilje. Desværre viste det sig jo under behandlingen, at lovforslaget skæmmede sig, og det skæmmede sig på den måde, at folketinget igen tager sig den frihed at foretage indgreb i det kommunale selvstyre.

Vi har i udvalget fået flere henvendelser fra kommunale organisationer. Kun en af disse organisationer forudså, at noget sådant kunne ske; det var De samvirkende Sognerådsforeninger i Danmark, der netop henvendte sig, at den hidtidige frihed for kommunerne til at tage stilling til behovet for husmoderafløsningsindførelse i den pågældende egn bliver bevaret. Det har folketinget altså ikke ønsket, og skønt det ikke har været muligt for det konservative mindretal at fastholde det kommunale selvstyres myndighed, vil vi i dag stemme for lovforslaget. Vi gør det, fordi vi, som vi gav udtryk for ved første behandling, mener, at vi her får en lov, der er tidssvaren-